

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-469/21
23.09.2021. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Олге Пековић, председника већа, Зорице Ђурић и Милевке Миленковић, чланова већа, са записничарем Горданом Јовашевић, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због по једног кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 у вези чл.33 и чл.61 КЗ и др, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Јагодини, браниоца окривљеног АА, адвоката Данијеле Несторовић, браниоца окривљеног ББ, адвоката Небојше Миленковића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Небојше Шеперца, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Момчила Величковића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Ненада Маљковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Јагодини К.31/16 од 07.04.2021.године, у седници већа одржаној 23.09.2021. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

Делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Јагодини К.31/16 од 07.04.2021.године у погледу правне оцене дела, одлуке о казни и мери безбедности, тако што Апелациони суд противправне радње окривљених АА и ББ, описане у изреци првостепене пресуде под ставом I, за које су оглашени кривим, правно квалификује као продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из чл. 234 ст. 3 у вези ст.1 у вези чл. 33 и 61 КЗ и окривљене АА и ББ **ОСУЂУЈЕ** на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године и 6 (шест) месеци у које им се урачунава време проведено у притвору од 31.05.2012. године до 23.11.2012. године, а окривљеном АА и на издржавању мере забране напуштања стана од 14.10.2020. године до 05.04.2021. године.

Апелациони суд противправне радње окривљених, ВВ описане под ставом II, ГГ описане под ставом III и ДД, описане под ставом IV изреке, за које су оглашени кривим првостепеном пресудом, правно квалификује као по једно продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из чл. 234 ст. 3 у вези ст. 1 КЗ у вези чл. 33 и 61 КЗ и окривљеног ВВ **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 1 (једне) године у које му се урачунава време проведено у притвору од 31.05.2012. године до 23.11.2012. године, окривљеног ГГ на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од

31.05.2012. године до 23.11.2012. године, и окривљеног ДД на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци.

Према окривљенима АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, на основу чл. 85 КЗ изриче се **мера безбедности** забрана вршења позива, делатности и дужности у трајању од по 2 (две) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Жалба Вишег јавног тужиоца у Јагодини у осталом делу и жалбе бранилаца окривљених АА, адвоката Данијеле Несторовић, ББ, адвоката Небојше Миленковића, ВВ, адвоката Небојше Шеперца, ГГ, адвоката Момчила Величковића и ДД, адвоката Ненада Маљковића, **ОДБИЈАЈУ СЕ** као неосноване, а пресуда Вишег суда у Јагодини К.31/16 од 07.04.2021.године, у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом Вишег суда у Јагодини К.31/16 од 07.04.2021.године, под ставом I изреке, окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у вези чл.33 КЗ и осуђени су на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године које ће издржати по правноснажности пресуде. Окривљеном ББ у казну затвора урачунава се време које је провео у притвору од 31.05.2012.године до 23.11.2012. године, а окривљеном АА се у изречену казну урачунава време проведено у притвору од 31.05.2012.године до 23.11.2012.године и на издржавању мере забране напуштања стана од 14.10.2020.године до 05.04.2021.године.

Под ставом II изреке, окривљени ВВ оглашен је кривим да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у помагању у вези чл.35 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 31.05.2012.године до 23.11.2012.године.

Под ставом III изреке окривљени ГГ оглашен је кривим да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у помагању у вези чл.35 КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 31.05.2012.године до 23.11.2012.године.

Под ставом IV изреке, окривљени ДД оглашен је кривим да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у помагању у вези чл.35 КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 31.05.2012.године до 23.11.2012.године.

На основу чл.258 ЗКП, Република Србија Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу је упућено на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Одбијен је предлог ВЈТ у Јагодини да се према окривљенима изрекну мере безбедности забране вршења позива, делатности и дужности.

Окривљени су обавезани да Вишем суду у Јагодини плате трошкове кривичног поступка на име паушала у износу од по 20.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења, а трошкови кривичног поступка падају на терет окривљених о којима ће суд одлучити посебним решењем.

Под ставом V изреке окривљени ЂЂ је ослобођен од оптужбе на основу чл.423 тач.2 ЗКП, да је извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у вези чл.61 КЗ.

Под ставом VI изреке окривљени ЕЕ је ослобођен од оптужбе на основу чл.423 тач.2 ЗКП, да је извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у вези чл.61КЗ.

На основу чл.258 ЗКП, Република Србија Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу је упућено на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Трошкови кривичног поступка у односу на окривљене падају на терет буџетских средстава суда.

Против напред наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

- Виши јавни тужилац у Јагодини, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и неправилне одлуке о кривичној санкцији и мери безбедности, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, укине пресуду Вишег суда у Јагодини у ставу V и VI изреке, у односу на окривљене ЂЂ и ЕЕ и у укинutom делу предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлуку, а наведену пресуду преиначи у ставу I, II, III и IV и окривљене АА и ББ огласи кривим за извршење продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у вези чл.33 и чл.61 КЗ, окривљеног ВВ огласи кривим за извршење продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у помагању у вези чл.35 КЗ и чл.61 КЗ, окривљеног ГГ огласи кривим за извршење продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у помагању у вези чл.35 КЗ и чл.61 КЗ и да окривљеног ДД огласи кривим за извршење продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у помагању у вези чл.35 КЗ и чл.61 КЗ и овим окривљенима изрекне строжије казне затвора изнад законом прописаног минимума, као и предложене мере безбедности забране вршења позива делатности и дужности у адекватном трајању и оптужницом предложене мере безбедности одузимања предмета или да наведену пресуду преиначи у ставу V и VI изреке и огласи кривим окривљене ЂЂ и ЕЕ и изрекне им казне затвора у адекватном трајању, или наведену пресуду преиначи и окривљеном АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД за извршена кривична дела из става I, II, III и IV изреке за која су оглашени кривим изрекне строжије казне затвора и изрекне им предложене мере безбедности забране вршења позива делатности и дужности у адекватном трајању, као и мере безбедности одузимања предмета сагласно потврдама о привремено одузетим предметима,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Данијела Несторовић из Београда, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно

или непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу укине пресуду Вишег суда у Јагодини и предмет врати на поновно одлучивање,

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Небојша Миленковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о изреченој „васпитној мери“, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу укине пресуду Вишег суда у Јагодини и предмет врати на поновно одлучивање или исту преиначи тако што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе за предметно кривично дело,

- бранилац окривљеног ВВ, адвокат Небојша Шеперац, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу укине пресуду Вишег суда у Јагодини и предмет врати на поновно одлучивање, а да се о седници већа обавесте окривљени и бранилац и

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Ненад Маљковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке кривичним санкцијама, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу укине пресуду Вишег суда у Јагодини и предмет врати на поновно одлучивање или преиначи и окривљени ослободи од оптужбе, а о седници већа обавести браниоца окривљеног.

Бранилац окривљеног ГГ, адвокат Момчило Величковић из Јагодине, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд укине ожалбену пресуду или исту преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе, а браниоца окривљеног обавести о седници већа.

Бранилац окривљеног ЕЕ, адвокат Никола Стојановић из Београда поднео је одговор на жалбу ВЈТ у Јагодини, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу одбије као неосновану жалбу Вишег јавног тужилаштва у Јагодини и потврди пресуду Вишег суда у Јагодини, а о седници већа обавести браниоца и окривљеног.

Бранилац окривљеног ЋЋ, адвокат Небојша Шеперац из Јагодине, поднео је одговор на жалбу ВЈТ у Јагодини, са предлогом да веће Апелационог суда у Крагујевцу донесе пресуду којом се одбија предметна жалба као неоснована.

Бранилац окривљеног ДД, адвокат Ненад Маљковић поднео је одговор на жалбу ВЈТ у Јагодини, са предлогом да Апелациони суд одбије као неосновану жалбу ВЈТ у Јагодини изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини у делу који се односи на окривљеног ДД.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу поднеском Ктж-495/21 од 19.07.2021. године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу укине пресуду Вишег суда у Јагодини у ставу V и VI изреке, у односу на окривљене ЋЋ и ЕЕи у укинута делу предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлуку, а наведену пресуду преиначи у ставу I,II,III и IV и окривљеног АА и ББ огласи кривим за

извршење продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у вези чл.33 и чл.61 КЗ, окривљеног ВВ огласи кривим за извршење продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у помагању у вези чл.35 КЗ и чл.61 КЗ, окривљеног ГГ огласи кривим за извршење продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у помагању у вези чл.35 КЗ и чл.61 КЗ и да окривљеног ДД огласи кривим за извршење продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у помагању у вези чл.35 КЗ и чл.61 КЗ и овим окривљенима изрекне строжије казне затвора изнад законом прописаног минимума, као и предложене мере безбедности забране вршења позива делатности и дужности у адекватном трајању и оптужницом предложене мере безбедности одузимања предмета или да наведену пресуду преиначи у ставу V и VI изреке и огласи кривим окривљене ЂЂ и ЕЕ и изрекне им казне затвора у адекватном трајању, или наведену пресуду преиначи и окривљеном АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД за извршена кривична дела из става I, II, III и IV изреке за која су оглашени кривим изрекне строжије казне затвора и изрекне им предложене мере безбедности забране вршења позива делатности и дужности у адекватном трајању, као и мере безбедности одузимања предмета сагласно потврдама о привремено одузетим предметима.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, у присуству браниоца окривљеног ДД, адвоката Ненада Маљковића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Момчила Величковића, заједничког браниоца окривљених ВВ и ЂЂ, адвоката Небојше Шеперца и браниоца окривљеног ЕЕ, адвоката Николе Станојевића, а у одсуству уредно обавештених Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, окривљених ВВ и ЕЕ, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је сходно члану 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама и одговорима на жалбу, па је по оцени жалбених навода, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу у наведеном поднеску, нашао:

Жалба Вишег јавног тужиоца је делимично основана, док су жалбе бранилаца окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног АА се првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и указује да окривљени није имао улогу овлашћеног лица, с обзиром да је окривљени ББ био одговорно лице у предузећу „Armagedon Есо“ Велико Градиште. По ставу жалбе пресуда је преписана оптужница без навођења конкретних доказа. Жалбом се посебно указује да окривљени није имао било какво овлашћење од овог привредног друштва, нити су му била пренета фактички одређена овлашћења, а битно обележје овог кривичног дела је то да га може извршити само лице са одређеним својством, па стога у конкретном случају не постоје основна обележја овог кривичног дела које се окривљеном АА ставља на терет.

Жалбом браниоца окривљеног ББ се првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.11 у вези са ст.2 тач.2 ЗКП, да је пресуда неразумљива, противречна самој себи и разложима у образложењу, да је у изреци пресуде наведено да је окривљени робу набављао, између осталих и од окривљеног ЂЂ и ЕЕ који су ослобођени од оптужбе, па је остало нејасно због чега су радње ових окривљених који су ослобођени од оптужбе унете у изреку осуђујућег дела пресуде. Такође, у изреци пресуде је наведено да је окривљени куповао отпадни метал и секундарне сировине од „правних и физичких лица чији ближи подаци за сада нису

познати државним органима“, што значи да чињенично стање није утврђено на правилан и потпун начин.

Жалбом се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.1 ЗКП, да се пресуда заснива на службеним белешкама ПУ Јагодина, Ку.бр.714/12 све од 31.05.2012.године, у којима су ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ дали изјаве у својству грађанина када су саслушани од стране овлашћених службених лица ПУ Јагодина, а на основу којих је суд утврђивао чињенице, тако да се пресуда заснива на недозвољеним доказима, због чега је суд био у обавези да службене белешке издвоји из списка предмета.

По ставу жалбе суд је учинио и битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.2 ЗКП, јер је изрека пресуде противречна разлозима, пресуда нема разлога о чињеницама које су предмет доказивања, с обзиром да је суд извршио увид у записник Ки.бр.55/12 од 02.06.2012.године, када је сада пок. КК саслушан у својству окривљеног пред истражним судијом и изјаснио се да је већ давао изјаву пред ПС Параћин, а суд у току доказног поступка није извршио увид у изјаву КК коју је дао пред ПС Параћин. Такође се указује да у разлозима пресуде нису наведене фактуре које је наводно ВВ доносио, нити се пок. КК изјашњавао о садржини фактуре, а његов исказ је у директној супротности са исказом сведока ЈЈ, које противречности суд није отклонио.

Бранилац окривљеног ГГ побија првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка, да је изрека пресуде неразумљива, противречна сама себи, да пресуда нема разлога, а они разлози који су наведени противречни су изреци. Жалбом се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, да суд није извео доказ саслушањем вештака економско финансијске струке. Такође се указује да је постојало пословање између окривљених тако што је фирма „Конди коп“ набављала робу која је даље продата фирми „Armagedon Eco“ и за то постоје уредни папири, те није доказано да између њих није дошло до стварног промета, односно да је у питању фиктивна продаја. По ставу жалбе, код окривљеног ГГ није постојала свест о томе да помаже окривљенима ББ и АА да изврше кривично дело које им се ставља на терет.

Жалбом браниоца окривљеног ДД се указује на апсолутно битне повреде одредаба кривичног поступка, јер се ради о ствари за коју је вођен поступак и правноснажно окончан и то пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји К.бр.324/14 од 09.03.2016.године, у временском периоду од 01.01.2012.године до 31.03.2012.године, којом је осуђен да је извршио кривично дело пореска утаја из чл.229 ст.3 у вези ст.1 КЗ, а такође и пресудом Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Ћуприји којом су окривљени правно лице ДОО „Експрес Нешић“ и одговорно лице у правном лицу ГГ оглашени кривим и осуђени на новчане казне, о чему су приложене и наведене пресуде. Стога је по ставу жалбе окривљени раније правноснажно осуђен, а у складу са чл.4 ЗКП, требало је применити институт „*ne bis in idem*“, те самим тим и обуставити кривични поступак против окривљеног. Такође се указује да је суд повредио право на одбрану окривљеног, јер је онемогућено испитивање вештака економске струке у смислу чл.402 ЗКП, а није изведен као доказ, јер је у међувремену вештак економске струке преминуо.

По оцени Апелационог суда, супротно оваквим жалбеним наводима бранилаца окривљених изрека првостепене пресуде у осуђујућем делу је разумљива, а

побијана пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, доказе који потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд исте ценио, што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају утврђења првостепеног суда, па се жалбама неосновано побија првостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка.

У побијаној пресуди је јасно описано наведено кривично дело за које су окривљени АА и окривљени ББ том пресудом оглашени кривим, које су конкретне радње предузели у циљу извршења кривичног дела, назначене су чињенице и околности које је суд утврдио, а које чине обележја кривичног дела за које су окривљени том пресудом оглашени кривим. У образложењу пресуде, суд је изнео чињенице које је конкретно утврдио у кривичном поступку у смислу чл. 83 ЗКП, а ради се о чињеницама које су предмет доказивања, разлоге из којих узима да су исте доказане, при чему је дао оцену веродостојности противречних доказа, разлоге којима се руководио при решавању чињеничних и правних питања од значаја за правилну примену кривичног закона на кривично дело за које су окривљени оглашени кривим. Првостепени суд је у побијаној пресуди дао потпуне и аргументоване разлоге, због чега је закључио да су окривљени извршили кривично дело на начин како је то описано под ставом I изреке пресуде.

По оцени Апелационог суда, изрека пресуде је разумљива, садржи потпуни опис радњи окривљених у смислу чл. 424 ст. 1 тач. 1 ЗКП, уз назначење чињеница и околности које чине обележја кривичног дела, као и околности везане за умишљај окривљених, односно да су поступали са директним умишљајем.

С тим у вези неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ којима се првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.11 ЗКП, да је изрека пресуде неразумљива, с обзиром да је у изреци назначено да је окривљени сачињавао и попуњавао фактуре и отпремнице чији су бројеви и датуми наведени у ставу I тачка 1. диспозитива оптужнице, као и да у изреци пресуде нису наведени ни идентификациони подаци оптужнице, те није могуће утврдити ни идентификовати оптужницу на коју се без законског основа позива суд. Ово стога, што је у изреци првостепене пресуде очигледно грешком наведено да су у питању фактуре и отпремнице из оптужнице, а имајући у виду да се ради о фактурама и отпремницама са бројевима и датумима који су наведени у ставу I тачка 1. изреке пресуде. Такође, у изреци првостепене пресуде је наведена и оптужница по којој је суд поступао са свим потребним подацима, што се жалбом неосновано побија.

Поред наведеног, по оцени Апелационог суда, неосновани су и жалбени наводи бранилаца окривљених ВВ и ББ, да се првостепена пресуда заснива на службеним белешкама ПУ Јагодина КУ 714/12 све од 30.01.2012. године, као недозвољеним доказима, те да су тиме учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач. 1 ЗКП.

Овакви жалбени наводи оцењени су као неосновани, с обзиром да је првостепени суд у првостепеном поступку извршио увид у наведене записнике, а код чињенице да исте није ценио као доказе, а наведени сведоци испитани су на главном претресу, у складу са законом, где су се изјашњавали на спорне околности и о чињеницама које су им познате, па је првостепени суд правилно ценећи наведене исказе сведока у свему поступио законито, сагласно наведеним одредбама ЗКП, те је

извео дозвољен доказ упознавањем на главном претресу са исказима поменутих сведока, дакле суд је ценио наведене доказе у склопу целокупног доказног материјала, па се на оваквим доказима пресуда може заснивати, те стога није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.1 ЗКП, на коју се браниоци окривљених неосновано позивају.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА указује да окривљени није имао својство одговорног лица, навођењем да окривљени није имао никакав положај у привредном друштву, нити овлашћење од стране власника или директора, а да би се пренела фактички одређена овлашћења неопходно је по ставу жалбе то учинити у одређеној форми.

Одредбом чл.112 ст.5 КЗ прописано је да се одговорним лицем у правном лицу сматра лице које на основу закона, прописа или овлашћења, врши одређене послове управљања, надзора или друге послове из делатности правног лица, као и лице коме је фактички поверено обављање тих послова.

У конкретном случају у радњама извршења кривичног дела окривљеног АА описано је фактички вршење послова из делатности правног лица предузећа „Armagedon Eco“, због чега је и по налажењу овог суда имао статус одговорног лица у смислу чл.112 ст.5 КЗ.

По налажењу Апелационог суда, наведени статус окривљени је могао стећи и без постојања одређеног формалног акта предузећа о поверавању одређених послова, јер је битно да је био фактички овлашћен да врши одређене послове, а у конкретном случају у радњама извршења кривичног дела окривљеног АА управо је описано вршење послова из делатности тог правног лица.

Из чињеничног описа кривичног дела у изреци побијане пресуде у ставу I тачка 1. и 2. за које су окривљени АА и ББ оглашени кривим произилазе сва законска обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 у вези чл.33 и 61 КЗ, како објективна обележја које се односе на радње окривљених и то да је окривљени ББ као директор предузећа, а окривљени АА, као лице коме је на основу овлашћења директора фактички поверено обављање послова у управљању имовином предузећа везано за набавку, продају и плаћање робе, поступали по претходном договору и заједничким деловањем, а што произилази из одбрана окривљених сада пок. ЛЛ, пок. ЉЉ, пок. КК, као и из одбране окривљених ЋЋ, ЕЕ и ДД, затим исказа сведока и обављених вештачења. Поступајући по договору окривљени АА је проналазио власнике и директоре предузећа и радњи, као и физичка лица која се баве продајом отпадних метала и секундарних сировина и са њима уговорао купопродају робе у име и за рачун предузећа „Armagedon Eco“ за готов новац, без евиденције кроз пословне књиге предузећа, да би након пријема робе заједно са окривљеним ББ вршио исплату новца на руке, такође без евиденције у пословним књигама предузећа, а окривљени ББ је у циљу прикривања описане купопродаје робе за готовину, набавио улазне рачуне од предузећа „Експрес Нешић“, „Lorowest“, „Kondi kop“, „Anti age center Las Pinas“, „Strategi voksi trejder“, а све на начин ближе описан у изреци пресуде у ставу I, под тачком 1. и 2. Такође су наведена и субјективна обележја кривичног дела која се тичу урачунљивости и умишљаја (свест и воља) окривљених за извршење дела, који укључује и свест о забрањености дела.

Дакле, окривљени су предметно дело извршили као одговорна лица, поступајући заједнички и по претходном договору, заједничким предузимањем радњи извршења предметног кривичног дела (у продуженом трајању), са јединственим умишљајем, а све у намери прибављања противправне имовинске користи, себи и предузећу „Armagedon Есо“, у укупном износу од 1.231.752,17 динара, па су супротни жалбени наводи бранилаца окривљених оцењени као неосновани.

Неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, којима се указује на неразумљивост и противречност изреке пресуде у којој је наведено да је окривљени у својству саизвршиоца куповао отпадни метал и секундарне сировине од „правних и физичких лица, чији ближи подаци за сада нису познати државним органима“, јер је у току првостепеног поступка изведеним доказима, а пре свега вештачењем од стране вештака економско-финансијске струке и то из улазних фактура утврђена вредност робе, па у конкретном случају није било од значаја навођење тих физичких и правних лица, јер је правилно и потпуно утврђено чињенично стање на основу приложене документације.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно утврђеног чињеничног стања, жалбама бранилаца окривљених се оспорава оцена доказа, а стим у вези и правилност закључка првостепеног суда да су окривљени извршили наведена кривична дела.

Супротно изнетом, првостепени суд је правилно доказе које је извео на главном претресу у смислу чл. 419 ст. 2 ЗКП, оценио појединачно и у међусобној повезаности, доводећи их у везу са одбранама окривљених, те је потом у разлозима пресуде изнео довољно јасне ставове у погледу свих оних чињеница које сматра доказаним, са разлозима који несумњиво указују на то да су окривљени извршили кривична дела која им се стављају на терет. Самим тим првостепени суд није повредио ни кривични закон, како се то неосновано наводи у жалбама.

Апелациони суд оцењује неоснованим жалбене наводе бранилаца окривљених АА, ББ и ГГ, којима се првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер суд није извео доказ саслушањем вештака који је радио економско-финансијско вештачење, нити је након што је вештак преминуо одредио ново економско-финансијско вештачење како би се утврдило све што је потребно без сумње и како би се одбрани омогућило постављање питања вештаку на околности битне за правилно и потпуно разјашњење чињеничног стања. Ово стога, што је по налажењу апелационог суда, првостепени суд правилно ценио налаз и мишљење вештака економско-финансијске струке доводећи га у везу са другим изведеним доказима и приложеном документацијом у списима, на основу којих је правилно и потпуно утврдио чињенично стање, па се наведеним жалбеним наводима уопштено предлаже ново економско-финансијско вештачење без конкретног навођења у чему се састоје неправилности и у ком делу се оспорава вештачење од стране вештака економско-финансијске струке, које је првостепени суд правилно ценио и прихватио. Првостепени суд је економско-финансијско вештачење детаљно образложио на странама 47. до 52. образложења првостепене пресуде, дајући јасне и логичне разлоге о прихватању наведеног вештачења, које се супротним жалбеним наводима не доводи у сумњу.

Апелациони суд је ценио и жалбене наводе браниоца окривљеног ВВ којима се указује на противречности у исказима сведока ЈЈ и сада пок. КК, а при том се указује да је суд извршио увид у записник Ки 55/12 од 02.06.2012. године, када је сада пок. КК саслушан у својству окривљеног, наводећи да је суд пропустио да изврши увид у изјаву КК коју је дао пред ПС Параћин, па је нашао да су овакви жалбени наводи неосновани, а имајући у виду да је сада пок. КК у својству окривљеног пред истражним судијом детаљно објаснио да је као директор оверио 24 фактуре и отпремнице, како је то наведено у захтеву и да је тада поступао по налогу, односно захтеву ВВ, који је те фактуре доносио код њега кући, а после је те фактуре Бранислав носио код рачуновође, за којег зна да се зове ЈЈ. Такође му је речено да када буду затворене те компензације да ће и он имати одређену корист од тога. Правилно првостепени суд није прихватио измењену одбрану сада пок. ЈЈ, а при том је имао у виду налаз и мишљење вештака психијатријске струке и зато је дао логичне и уверљиве разлоге на странама 53. и 54. изреке побијане пресуде, које прихвата и овај суд.

Поступајући на описани начин, окривљени ВВ је набављао предузећу „Armagedon Eco“ потписане и оверене фактуре о набавци робе, иако није било стварног промета између наведених правних лица и овог предузећа, а како би окр. ББ и окр. АА секундарне сировине које су купили за готов новац без документације ставили у промет и тако на основу исправних излазних фактура продали робу предузећима „Бу импекс“ и „Инос Балкан“, и прибавили себи противправну имовинску корист у наведеном износу као у изреци пресуде.

На основу изведених доказа, правилан је закључак првостепеног суда да су окривљени АА и ББ како је то наведено у ставу I изреке пресуде, прибавили себи противправну имовинску корист, а у извршењу кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помогао им је окривљени ВВ, прибављајући фиктивну документацију, да би прикрили куповину робе, секундарних сировина за готов новац и како би исту робу ставили у промет, све у циљу прибављања противправне имовинске користи за ове окривљене, а на штету буџета Републике Србије у виду неплаћеног пореза, те се у радњама окривљеног ВВ стичу сви елементи продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из чл. 234 ст. 3 у вези ст.1 КЗ у вези чл.33 и 61 КЗ. Стога су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног којима се побија оцена изведених доказа и оспорава закуљчак првостепеног суда да је окривљени извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању, оцењени као неосновани.

Супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног ГГ, да код окривљеног није постојала свест да својим чинидама помаже окривљеном ББ и окривљеном АА да изврше кривично дело које им се ставља на терет, првостепени суд је о томе дао разлоге правилном оценом изведених доказа, а пре свега одбране окривљеног ГГ коју је дао у истрази и навео да не оспорава да је пословао са фирмом „Armagedon Eco“ и да је у предузећу „Anti ejdž centar Las Pinas“, био директор, те да је на молбу власника тих фирми потписивао неке рачуне и отпремнице, мисли да је потписао мање од 41 фактуре, наводећи да не зна ко су били добављачи. Код таквог стања ствари, доводећи у везу одбрану окривљеног са вештачењем вештака економске финансијске струке и исказима сведока које је првостепени суд прихватио, правилно је утврдио да се и у овом случају радило о фиктивном пословном односу, да између наведених предузећа није дошло до стварне продаје робе, с обзиром да је утврђено да му је фиктивне рачуне на потпис доносио окривљени ВВ звани „.....“, те је тако

окривљени ВВ, омогућио окривљеном АА и окривљеном ББ да из ових улазних рачуна неосновано искористе претходни ПДВ у износу од 26.066.740,28 динара, за умањење пореске обавезе и прибаве себи и предузећу „Armagedon Есо“ противправну имовинску корист у наведеном износу, а на штету буџета РС.

Апелациони суд је ценио и остале наводе из жалбе браниоца окривљеног које се односе на повреде одредаба кривичног поступка и утврђено чињенично стање, па налази да су исти неосновани и без битног утицаја на пресуђење у овој кривичноправној ствари.

Жалбом браниоца окривљеног ДД се неосновано указује да се пресуде Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји К.324/14 од 09.03.2016. године и Прекршајног суда у Јагодини, Одељење Ћуприја Пр-4117/12 од 03.10.2013. године, којима је окривљени оглашен кривим да је извршио кривично дело пореска утаја, односно прекршај сходно Закону о порезу на доходак грађана, односе на исти временски период и да се ради о истом чињеничном стању и истим битним обележјима кривичног дела, као у ожалбеној пресуди К-31/16 од 07.04.2021. године. Ово стога што је наведеном пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприја окривљени оглашен кривим због кривичног дела пореска утаја у временском периоду од 01.01.2012. године до 31.03.2012. године, јер у пореској пријави за наведени период није пријавио укупну вредност промета и услуга у износу од 42.860.500,00 динара, те је одбијајући претходни ПДВ без прописане документације оштетио буџет РС у износу од 7.767.036,00 динара. А пресудом Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Ћуприји Пр 4117/12 од 03.10.2013. године оглашени су кривим окривљено правно лице „Експрес Нешић“ и окривљени као одговорно лице у правном лицу, зато што су у периоду од 16.07.2007. године до 14.05.2012. године извршили подизање готовог новца са текућег рачуна код банке без навођења намене, због којих је тај готови новац подигнут.

Међутим, првостепеном пресудом окривљени ДД оглашен је кривим да је као одговорно лице и директор предузећа „Експрес Нешић“ умишљајно помогао лицима у предузећу „Armagedon Есо“, окривљеном АА и ББ у извршењу кривичног дела из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ, тако што је својим потписом и печатом предузећа оверавао фиктивну документацију, како би прикрили куповину робе, секундарних сировина за готов новац и како би исту робу ставили у промет и легално даље продали и приказали наводно продају робе од стране предузећа „Armagedon Есо“ предузећу „Експрес Нешић“ иако промета између ових предузећа није било, јер је „Armagedon Есо“ робу продао разним физичким лицима за готов новац у Прешеву и Бујановцу, а све у циљу прибављања противправне имовинске користи за ове окривљене.

Стога се по налажењу Апелационог суда у конкретном случају не ради о пресуђеној ствари, нити се може применити институт „*ne bis in idem*“ у складу са чл. 4 ЗКП, како се то неосновано жалбом браниоца окривљеног предлаже, па су се у радњама окривљеног ДД стекли сви субјективни и објективни елементи продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из чл. 234 ст.3 у вези ст. 1 у вези чл. 35 и 61 КЗ.

С обзиром на све чињенице које су од утицаја на доношење правилне одлуке, по оцени овог суда, првостепени суд није дао правилне разлоге о правној оцени радњи окривљених, на шта се жалбом јавног тужиоца основано указује. Имајући

у виду да су окривљени предузели више радњи у временској повезаности, а како постоји истоврсност дела, коришћење истог трајног односа и јединство умишљаја окривљених, то су по налажењу овог суда испуњени услови из чл.61 КЗ, за квалификовање њихових радњи у продуженом трајању. Стога је Апелациони суд усвајањем жалбе јавног тужиоца у овом делу преиначио првостепену пресуду и одлучио као у изреци ове пресуде.

Испитијући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а у вези жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини и бранилаца окривљених, Апелациони суд налази да је жалба јавног тужиоца делимично основана.

Првостепени суд је приликом одмеравања казне окривљенима ценио све околности у смислу чл. 54 КЗ, па је окривљеном АА, као олакшавајуће околности ценио породичне и материјалне прилике, да је отац двоје малолетне деце, да до сада није осуђиван, његово здравствено стање које је погоршано и да је од извршења кривичног дела прошло скоро десет година, а окривљеном ББ је као олакшавајуће околности ценио породичне и материјалне прилике, да је отац троје малолетне деце, да раније није осуђиван, док је обојици окривљених цењена као отежавајућа околност висина прибављене противправне имовинске користи, па је суд нашао да има места примени чл. 56 и 57 КЗ за ублажавања казни.

Окривљеном ВВ првостепени суд је ценио као олакшавајуће околности његове породичне и материјалне природе, године живота рођен 195..... године, док је као отежавајућа околност ценио ранију осуђиваност, те је применом одредби чл. 56 и 57 КЗ, такође, нашао да има места ублажавања казне окривљеном.

Окривљеном ГГ, првостепени суд је приликом одмеравања казне ценио као олакшавајуће околности његове породичне и материјалне прилике и да до сада није осуђиван, док отежавајућих околности није нашао, па је према окривљеном примени одредбе чл. 56 и 57 КЗ за ублажавања казне.

Окривљеном ДД, првостепени суд је приликом утврђивања висине казне ценио олакшавајуће околности, породичне и материјалне прилике, док ранију осуђиваност окривљеном није узео као отежавајућа околност, с обзиром да је 2006. године осуђен на условну казну затвора, а све због протека времена, нашао да има места примени одредби о ублажавању казне.

Основано се жалбом јавног тужиоца побија првостепена пресуда у делу одлуке о казни у односу на окривљене АА, ББ и ВВ.

По налажењу Апелационог суда олакшавајуће околности које је првостепени суд ценио окривљенима АА и ББ, не представљају нарочито олакшавајуће околности које би биле од значаја за ублажавања казне окривљенима уз постојање утврђених отежавајућих околности. Стога је Апелациони суд усвајањем жалбе јавног тужиоца преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни и окривљене АА и ББ осудио на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, налазећи да су изречене казне адекватне тежини извршног кривичног дела и степена кривице окривљених, којом се може постићи сврха кривичних санкција из чл. 4 ст. 2 КЗ, као и сврха кажњавања из чл. 42 КЗ. Стога су жалбени наводи бранилаца окривљених којима се побија првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији у смислу предлога

да се окривљени ослободе од оптужбе за предметно кривично дело оцењени као неосновани.

Основано се жалбом јавног тужиоца побија првостепена пресуда и у делу одлуке о казни окривљеног ВВ, јер се и по налажењу овог суда наведене олакшавајуће околности не могу ценити као нарочито олакшавајуће, док првостепени суд није дао довољно значаја ранијој осуђиваности окривљеног као отежавајућој околности, с обзиром да је раније осуђиван више пута, а између осталог и за кривично дело пореска утаја. Стога је Апелациони суд, преиначио првостепену пресуду у односу на окривљеног ВВ у погледу одлуке о казни и окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју се урачунава време проведено у притвору у смислу чл. 63 КЗ, налазећи да је изречена казна адекватна тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног, те да се истом може у потпуности постићи сврха кажњавања прописана законом у оквиру опште сврхе прописивања кривичних санкција из чл. 4. ст 2. и чл. 42 КЗ.

По оцени Апелационог суда, правилно је првостепени суд ценио како олакшавајуће, тако и отежавајућих околности на страни окривљених ГГ и ДД, налазећи да утврђене олакшавајуће околности имају значај нарочито олакшавајућих околности, с обзиром да окривљени ГГ није раније осуђиван, а да је окривљеном ДД 2006. године изречена условна осуда, па с обзиром на протек времена, изречене казне окривљенима су адекватне тежини извршених кривичних дела и степену кривице окривљених. Стога су жалбени наводи јавног тужиоца којима се указује да је првостепени суд дао сувише значаја олакшавајућим околностима, а да није у довољној мери узео у обзир степен угрожавања заштићеног добра, тежину извршеног кривичног дела и околности под којима је ово кривично дело извршено и предлог за изрицање казне затвора, као и жалбе бранилаца окривљених којом се побија првостепена пресуда у делу одлуке о казни, без навођења конкретних разлога, а којима се предлаже ослобађање окривљених од оптужбе, оцењени као неосновани.

Основано се жалбом јавног тужиоца побија првостепена пресуда у делу одлуке о мери безбедности, а имајући у виду околности и начин извршења кривичних дела од стране окривљених, Апелациони суд налази да је сходно чл. 85 КЗ нужно и оправдано изрицање мере безбедности забране вршења позива, делатности и дужности окривљенима АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, јер је по налажењу овог суда њихово даље вршење овакве делатности опасно по привредно пословање.

Неосновано се жалбом јавног тужиоца побија првостепена пресуда у делу одлуке о мери безбедности одузимања предмета од окривљених, с обзиром да ни у предлогу, а ни у жалби није конкретно наведено које предмете треба одузети од окривљених, нити су пружени докази да су у питању предмети који су били намењени и употребљени за извршење кривичних дела.

По налажењу Апелационог суда, првостепена пресуда у ослобађајућем делу не садржи наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, на које се жалбом јавног тужиоца указује, јер иста садржи јасне разлоге о свим чињеницама које су предмет доказивања из којих се поуздано закључује које чињенице и из којих разлога их првостепени суд узима као недоказане сходно одредби чл. 428 ст.8 и 9 ЗКП, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају утврђења

првостепеног суда. У суштини кроз овај жалбени основ побија се оцена изведених доказа и сходно томе указује на погрешно утврђено чињенично стање.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања жалбом јавног тужиоца се оспоравају чињенице и правни закључци првостепеног суда да није доказано да су окривљени ЂЂ и ЕЕ извршили предметна кривична дела која су им стављена на терет и стим у вези анализирају одбране окривљених, даје оцена њихове одбране супротна оцени првостепеног суда. Жалбом се указује на остварене комуникације забележене у транскриптима разговора, које нису доведене у везу са исказима испитаних сведока и бројним материјалним доказима. Такође се потенцира чињеница да су окривљени истовремено имали и своја предузећа, а да су у конкретном случају остварили промет са купцима ББ и АА као физичким лицима, те да купопродаја није регистрована у пословним књигама.

Овакве тврдње у жалби јавног тужиоца не доводе у питање закључак првостепеног суда у погледу оценог доказа изведених у току поступка, нити доводе у питање чињенично стање које је утврђено током првостепеног поступка. Првостепени суд је извео доказе наведене у образложењу побијане пресуде које је ценио како појединачно, тако и у међусобној вези заједно са одбранама окривљених, при том је правилно оценио и јасно изнео које чињенице и из којих разлога је узео као доказане или недоказане, те је оправдано извео закључак да није доказано да су окривљени ЂЂ и ЕЕ извршили кривична дела која им се стављају на терет, на начин и под околностима описаним у изреци првостепене пресуде под ставом V и VI изреке.

Апелациони суд налази да у односу на окривљене у жалби јавног тужиоца нису наведене нове чињенице и околности које првостепени суд већ није ценио, већ се даје сопствена оцена изведених доказа која је супротна оцени тих доказа, дате од стране првостепеног суда, чиме се по мишљењу овог суда не доводи у питање чињенично стање које је утврђено у првостепеној пресуди, правилном оценом одбране окривљених, налазом и мишљењем вештака економске струке, прочитаних писаних и других изведених доказа. Првостепени суд је правилно утврдио на основу одбране окривљеног ЂЂ да је куповао за готов новац секундарне сировине од стране физичких лица и ту робу продао АА, такође за готов новац, као физичком лицу, а не преко предузећа, као и налаз вештака економске струке да је промет остварен између физичких лица и да није могао бити регистрован у пословним књигама, а из документације у списима се није могло утврдити које су јединице биле у оптицају приликом откупа и продаје секундарних сировина, па како промет није регистрован у пословним књигама нема пореске обавезе за уплату ПДВ-а, може се утврдити само обавеза по основу пореза на доходак грађана како је то и учињено на терет окривљених ББ и АА као крајњих купаца у готовинском промету, а одговорних лица у предузећу „Armagedon Eco“. У конкретном случају нема доказа колико је износио тачан промет, нити висина неплаћеног пореза за окривљеног ЂЂ, те је првостепени суд у недостатку поузданих доказа на основу којих би са потпуном извесношћу утврдио да је окривљени ЂЂ прибавио себи противправну имовинску корист, истог ослободио од оптужбе применом одредби чл. 423 тач. 2 ЗКП, да је извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из чл. 234 ст.3 у вези ст.1 у вези чл. 61 КЗ. С тим у вези оцењени су као неосновани супротни жалбени наводи јавног тужиоца.

Исто тако, првостепени суд је правилно утврдио да окривљени ЕЕ није прибавио себи противправну имовинску корист, а што представља према наводима

оптужнице разлику између цене по којој је он купио робу и износа новца који је наплатио у готовом за продају секундарних сировина разним лицима. Окривљеном се ставља на терет да је помогао окривљенима АА и ББ у извршењу кривичног дела из чл. 234. ст 2 у вези ст. 1 у вези чл. 61 КЗ да они себи и предузећу „Armagedon Есо“ прибаве противправну имовинску корист у износу од 818.000,00 динара на име избегнутог обрачуна и плаћања ПДВ и пореза на доходак грађана. Међутим, имајући у виду одбрану окривљеног који је био доследан током првостепеног поступка да је секундарне сировине куповао од разних физичких лица за готов новац и да је исте продавао окривљеном АА како би остварио зараду за себе на име разлике у цени, не постоје докази који би указивали да је окривљени са умишљајем помогао окривљеном АА и ББ да прибаве себи и предузећу „Armagedon Есо“ противправну имовинску корист на име избегнутог обрачуна и плаћања наведеног пореза како му се ставља на терет. Ово стога што и налазом и мишљењем вештака економске струке није било могуће утврдити износ наведеног промета, а самим тим ни пореске обавезе, с обзиром да такав промет није био регистрован у пословним књигама, па је правилно првостепени суд применом одредбе чл. 423 тач.2 ЗКП у недостатку доказа окривљеног ЕЕ ослободио од оптужбе да је извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из чл. 234 ст.2 у вези ст. 1 у вези чл. 35 и 61 КЗ.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе јавног тужиоца који се односе на битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, па је нашао да се истима не доводи у сумњу правилност и законитост првостепене пресуде.

Са изнетих разлога, Апелациони суд је на основу чл.459 ст.1 и 457 ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Гордана Јовашевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**

**Председник већа – судија,
Олга Пековић,с.р.**